

Drodzy Czytelnicy,

oddajemy do rąk Państwa majowy numer *Kardiologii Polskiej*, w którym znajdą Państwo pięć prac oryginalnych, opisy przypadków, dwie prace poglądowe oraz inne stałe działy pisma. Żegnamy też zmarłą niedawno prof. W. Wysznaćką-Aleksandrow – jedną z najważniejszych postaci polskiej kardiologii w ostatnich latach.

Pierwsza praca oryginalna pochodzi z Gdańska i przedstawia wpływ rekanalizacji przewlekłego zamknięcia tętnicy wieńcowej na czynność autonomicznego układu nerwowego. Autorzy wykazali, że otwarcie lewej tętnicy wieńcowej prowadzi do korzystniejszych zmian w aktywności układu autonomicznego, mierzonego za pomocą BRS i HRV, niż rekanalizacja prawej tętnicy wieńcowej. Podobnie, poprawa czynności skurczowej lewej komory jest wyraźniejsza u chorych poddanych rekanalizacji lewej tętnicy wieńcowej. Wyniki na ten temat w literaturze są rozbieżne (niedawno w *Kardiologii Polskiej* publikowaliśmy pracę na podobny temat, ale z odmiennymi wynikami), tak więc rzeczywistą wartość kliniczną badanych parametrów będziemy mogli poznać dopiero po przeprowadzeniu badań w liczniejszych grupach chorych i z dłuższą obserwacją odległą. Komentarz do pracy napisał prof. R. Ochotny z Poznania.

Druga praca została nadesłana z Łodzi, a jej tematem jest bezpieczeństwo i skuteczność dowieńcowego podania komórek macierzystych szpiku chorym po przebytych kilka dni wcześniej zawale serca. Autorzy wykazali, że metoda jest bezpieczna, ale nie zmniejsza częstości występowania restenozy ocenianej 6 miesięcy po zabiegu, a wręcz może ją nasilać. Jakie jest więc obecne miejsce oraz przyszłość omawianej w pracy techniki? Odpowiedzi na to pytanie udziela w komentarzu prof. T. Siminiak z Poznania.

Kolejna praca powstała w Kielcach i dotyczy bardzo ważnego problemu klinicznego, jakim są zaburzenia funkcji poznawczych u chorych z utrwalonym migotaniem przedsionków (AF). Autorzy wykazali, że u chorych z AF zaburzenia funkcji poznawczych występują istotnie częściej niż u osób w podobnym wieku (powyżej 65 lat), ale bez AF. Praca ta pokazuje również inne kwestie, ważne z klinicznego punktu widzenia. I tak, na przykład, w grupie z AF skuteczny INR osiągnięto tylko u niespełna 1/3 osób badanych, co pokazuje, jak trudno w praktyce skutecznie leczyć przeciwzakrzepowo chorych z AF w podeszłym wieku. Komentarz do pracy napisał dr J. Staszewski z Warszawy.

Następna praca oryginalna pochodzi z Wrocławia i podejmuje temat zastosowania echokardiografii przezprzełykowej podczas operacji rewaskularyzacyjnych naczyń wieńcowych z użyciem krążenia pozaustrojowego. Autorzy wykazali, że śródoperacyjna echokardiografia przezprzełykowa może przynieść dodatkowe, istotne informacje dla chirurga i anestezjologa podczas zabiegu i postulują szersze niż dotąd wykorzystanie tej techniki. Autorem komentarza do tej pracy jest prof. A. Szyszka z Poznania.

Ostatnia praca oryginalna pochodzi z Warszawy i przedstawia szybko rozwijającą się gałąź telemedycyny, jaką jest telemetryczne monitorowanie i kontrola chorych ze wszczepionym kardiowerterem-defibrylatorem serca. Wszyscy wiemy, jak trudna jest to grupa chorych, jak wiele problemów medycznych i organizacyjnych wiąże się z ich kontrolą i jak istotne jest szybkie rozpoznanie zaburzeń pracy urządzenia. Autorzy wykazali, że nowoczesny sposób monitorowania domowego (przy użyciu sieci GSM lub GPRS) jest możliwy do prowadzenia w Polsce i pozwala na wczesne wykrycie sytuacji wymagających pilnej interwencji. Pracę skomentował prof. W. Kargul z Katowic.

W bieżącym numerze chcielibyśmy też zwrócić Państwa uwagę na stanowisko Grupy Roboczej powołanej przez konsultantów krajowych w dziedzinach chorób wewnętrznych, gastroenterologii i kardiologii dotyczące zapobiegania powikłaniom gastrologicznym u chorych leczonych lekami przeciwplatekcyjnymi. Prezentowane tam zalecenia mają bardzo duże znaczenie dla codziennej praktyki klinicznej.

Życzymy pożytecznej lektury,

Kolegium redakcyjne Kardiologii Polskiej